

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:

Egész évre 8 K
Fél évre 4 „
Negyed évre 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő:

OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó:

BALKÁNYI ERNŐ.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

A nyiltér sora egy korona.

A „mi“ iparunkról.

Alsólendva, 1912. június 1.

A hazai ipar dolgát nálunk igen rövidesen szokták elintézni. Akiknek csinálniuk kellene a magyar ipart, azt mondják: kinek csinálják, nincs aki pártolja; akiknek pedig pártolniuk kellene, azok azzal felelnek: mit pártoljanak, hisz nincsen arra való magyar ipar.

Egyik részen éppen olyan kevés az igazság, mint a másikon. Ott van az igazság, hogy túlságosan könnyen veszünk, szavakkal rázunk le magunkról mindent és túlságosan maradiak, bizalmatlanok és kishitűek vagyunk mindenben. Áll ez mind a két táborra, a termelőkére is, meg a fogyasztókéra is. Az egyik tábor nem meri megvenni azt, amit a magyar gyár állít elő, mert bele van rögződve a vérébe, hogy az angol, a német áru a finom, az egyedül jó, — hogy ami nálunk készül, az már csupán azért, mert itthoni, kezdetleges és rossz. A másik tábor pedig inkább heverteti tőkéjét négy százalékos bankbetétben, mert nem mer nagyobb iparvállalatba fogni és a kereskedő inkább tart raktárában idegen holmit, fizeti is fizetettí vevőivel a drága vámot, mert ugyanazért az ártért a vevő szívesebben vesz angol szövetet, párisi kalapot, német gépet, mint magyarat.

Annyiszor, annyiféle változatban és helyről hangzottak már el ezek a közhelyszerű kifakadások, hogy igazán csodálkozni lehet azon, ha megint szönyegre kerülnek.

Mert a viszonyok ma is alig jobbakké valamivel, mint mikor a magyar ipar pártolása először vált jelszóvá. Alig van tere az iparnak és kereskedelemnek, ahol a külföldet ki tudtuk volna szorítani. Sőt, a külföld, érezve a versenyt, mely itt, benn fenyegeti, újabb és újabb módjait találja itteni piaca megtartásának, tágitásának. A külföldi termékek reklámjának piaci zsvájában szinte elvész a vérszegény, a gyermekkorát élő magyar ipar hangja. Hozzájárul még, hogy éppen a piaci láрмаutés jelentőségét nem fogják fel és nem használják ki eléggé hazai termelőink és olyan szerényen, szinte szégyenlősen jelennek meg a kereskedelmi élet küzdőterén, hogy félénkségük magyarázatául önként kínálkozik az a hamis gondolat, hogy termékeik minősége nem engedi meg nekik a versenyt a külföldivel.

Vajjon a fogyasztó közönség rideg maradiságán török-e meg a termelés minden törekvése, vagy pedig a kínálat lanyhaságában, a túlságos szerénykedésben, az üzleti szellem hiányában rejlik a nehézség oka?

Bármint álljon is e kérdés, kétségtelen, hogy kereskedőinknek rendkívül fontos szerepe van e téren. Hihetetlen, hogy ha valamennyi magáévá tenné egy-egy arra érdemes magyar ipartermeték ügyét, ne lehetne a fogyasztó közönséget meggyőzni annak jóságáról, használhatóságáról és ne lehetne egy kis lelkesedéssel, törekvéssel éppen nálunk, a mi józan gondolkozású és a hazafiság eszményei iránt fogékony népünknel egy-egy magyar árut, vagy éppen

séggel helyi terméket éppen úgy bevezetni, mint valamely selejtes, de agyonreklámozott külföldi cikket. Kereskedőinknek kell első sorban belátniuk azt a végtelen fontosságot, mely saját termékeink pártolásában és az idegen dolgok kiszorításában rejlik és nekik kell ezt a munkát kezdeményezniök, még ha látszólag áldozatokkal jár is az. Ezek az áldozatok csak látszólag és ideig-óráig maradnak gyümölcsözetlenek, hogy aztán később anná dúszabb gyümölcsözzenek — mindnyájunk, de első sorban az iparos és kereskedő osztály javára.

Ezt a munkát kezdjek meg avval, hogy a külföldi gyárak ordító reklámtábláit vegyék le üzletük ajtajáról és dobják ki kirakataikból. Azután a hazai árut igazi lelkesedéssel ajánlják a közönségnek. A húzódozókat győzzék meg, hogy nemcsak az ország, hanem e város és vidék közzgazdaságának, sőt önönmaguknak szolgálnak, amikor a magyar ipar, a „mi“ iparunk termékeit vásárolják és fogyasztják. Mert ezek a gyárak itt vannak a mi földünkön, itteni emberek dolgoznak benne, cikkei itt vannak kéznél s ami pénzt érte adunk és amit a munkások keresnek benne, itt marad az országban, hogy ennek közzgazdasági forgalmát és erejét növelje.

Kezdjük a magyar gyújtó pártolását a hazafiságot s ne álljunk meg a hangos szóbeszédnél, hanem tegyünk is a magyar ipar és kereskedelem érdekében valamit.

A „Hejhó“-ban.

Sáregresi pusztá Fejérmegye gyöngye,
Teli buzakalász hajlik ott a rögre,
Közepében áll az öreg „Hejhó csárda,
Széles e világon nincsen annak párja.
Egyik nyári napon ballagtam én arra,
Szörnyű pártfogásba vett az Isten napja;
Melengetett egyre, hogy csak meg ne fázsam,
És úgy kiizzasztott, hogy szinte megáztam.

Egyszer csak jó távol a széles pusztába'
Séprő látszott bővke egy ház oldalába,
Mint régi szakértő, mindjárt ráismertem:
Nem séprőt árulnak, — csárda, — de siettem!...
Adjon Isten! — mondám, mikor betoppantam,
„Fogadj Isten! — szóltak, — Jaj, be meleg nap van!”
Kendtek panaszkodnak itt a hívős árnyon?
Nóde csaplár uram, siessen, ne álljon!

Hozzon egy kis murcít, csipős, nyári fajtát,
No meg a tüzet is kissé égni hagyják,
Harapni való kell. Közbe szólt a gyomrom:
„Azt a csicsergőjét! Dél van, ha én mondom!”
Elkészült az étel, kotyogott a murci,
Torkomban a lyukat könnyen tudta furni...
Oly könnyen sikamlott, úgy ömlött beléje,
Mint a kicsi patak folyam kebelébe.

Rózsás lett a kedvem, — olyankor ki szégyén?...
Majd odatoppant egy sötét cigánylegény.
„Szabad egyet huznom?” S rá is kezdte már is,
— Megnéztem, hogy mit szól rá a bugyelláris;

Volt még benne néhány csengő, fehér fajta,
Elég lesz ez neki, — hízd csak cigány, rajta!
— Mosolygott az üveg, teli piros borral,
Nógatott a torkom: „Le az alkohollal!”

Szörnyülködött vón a borelleses gárda,
A kanonok, apát, plebános, ha látja;
Elhisszük mi nekik, tudom, abban biznak,
Hogy bort csak a misén, máskor vizet isznak.
Pezsgett a bor s bennem pezsgett a vér, élet,
Majd eszembe jutott egy jóvendő ének,
Mikor lyukat ásnak a fekete földbe
S engemet a rög majd dübörögve főd be.

Ott a másvilágon lesz-e majdan csárda?
Jó bor, nóta, cigány? — fejemet ez járta;
Hogyne lenne, hiszen az a nóta járja,
Hogy csak jó borivó kerül menyországba.
Azért gyül ki este az ég sok csillaga,
Mindegyik egy vidám csárdának ablaka,
S az ég öven az a hosszú, fehér létra
Nem más, mint a csárdás kezében a kréta...

Ífj. REVERENCICS ISTVÁN

Szeretlek...

Irtá: CSIZSEK GUSZTÁV JENŐ.

A levegőből eltűnt a tavaszi, édes ragyogás,
a virág illata bódítóbb s a fecskék mélyen, alant
repülnek, alig a föld felett. Ugy látszik, a termé-
szetben vihar készül, mely a fák gyöngye, törékeny

hajtásait megtöri és földig hajlítja a büszke, szép
virágok tarkaszirmos fejét.

Azután elvonul a vihar és újra kisüt a nap
és virul a rét, szebben, pompásabban. Az éj néma,
mélyeseg csöndje mindent elborít. Mintha álom
borulna az egész világra, fényes vagy sötét, bús
vagy káprázatos. És egyben elaltatna minden
boldogságot és szenvedést, minden gyönyört és
gyötrelmet.

És ilyenkor, csendes, néma éjszakákon las-
san, észrevétlenül lopózik a szívekbe az érzések
hajnalának első, rózsás sugara, sejtéseket éb-
resztve, halvány, ködös vágyakat, bizonytalan,
homályos és tökéletlen formákban...

Ki tudná meglesni a Teremtés e rejtélyes
munkáját, mikor a semmiből lassankint anyag és
lényeg lesz?!

Mert a reggel, a napfény hiába üzi el az éj
fantómfait. Az érzés gyöngye, ébredező csirája a
szívben azért megmarad. És fejlődik tovább.

Ki figyelni meg makacs kitarással mindennap
a rügyek fakadásait?!

S az ember egyszerre csak azt veszi észre,
hogy itt van, ami nem volt, ami új, ami él.

A szerelem ez. A tavasz. Az élet.

Erről álmodoztam én is...

Hallottam egy dalt a boldogságról, varázs-
igékkel volt a dal megáldva, ah, úgy vágyódtam
én is eldalolni. Tanulgattam álomban és félig
ébred, kinlódva, küzdve, vágyva, keseregve. Sok-
szor azt hittem, hogy én is tudom már, de meg-
csalt az álom, nem, nem tudom...

Jegyzetek Alsólendváról.

A városatyák legutóbbi gyűlése elhatározta az új tűzoltó-szertár és ezzel kapcsolatosan egy hidmérleg építését. Messziről egészen szimpla, egyszerű dolognak látszik ez a határozat, de mi nagyon jól tudjuk, hogy ez városunknak egy újabb, hatalmas lépését jelenti az előretörő haladás útján. A legutolsó évtizedet joggal nevezhetjük el a munka, a haladás idejének. Ez az utolsó tíz év teremtett a régi sáros, füstös faluból csinos, városias jellegű nagyközséget s tüntette el a városi képviselőtestületből az ódi, maradi szellemet, hogy helyébe az egyre haladó kor intő szavának megértését iltesse.

A csatornázás, az aszfaltozás, az ármentesítés fontos és nagyszabású munkálatai a főutca több, akármelyik nagyvárosnak is díszére váló új épülete mind az elmúlt tíz esztendő tevékenységét bizonyítják. S ha mindezekhez még hozzáadjuk azt is, hogy a vasuti gyalogjáró alapja folyton növekszik, hogy a tervbevert villanyvilágítás előmunkálat alatt áll, hogy a városunkon keresztül vezetó pozsony—varasdi utat a Toplak János-féle vasuti-utcai háztól a Cspikésig a leg-rövidebb időn belül kövezni, esetleg aszfaltozni fogják, hogy a nyári fürdő építésének megkezdésétől már csak napok választanak el bennünket, s végül, hogy a képviselőtestület egyhangu határozata alapján már két éven belül megépítik az új tűzoltó-szertárát és városi hidmérleget, akkor — azt hisszük — nem ok nélkül tekintünk vissza büszkeséggel az utóbbi évek munkáira.

Apróság! világítás. Ennél a pontnál álljunk meg egy kissé. Ha jól tudjuk, a villanyvilágításra vonatkozó egyéves előmunkálati engedély most van lejárában. Mi fog történni most? Több, mint bizonyos, hogy az fog történni, hogy Wohankákék az előmunkálati idő meghosszabbítását fogják kérni s a város ezt szó nélkül meg is fogja adni. No igen, mert csak nekünk sürgős az ügy, Wohankákéknak nem. Ők ráérnek. Érdekes, hogy a város mielőtt üzleti összeköttetésbe lépett volna a Wohanka-céggel, sokan, akik a képviselőtestületen kívül állunk, ezt az összeköttetést a lakosságra nézve nem találtuk valami előnyösnek. Először azért nem, mert Wohankákéknál a villanyvilágítás berendezése terén jobb szakértők is pályáztak az előmunkálat elnyeréséért; másodszor azért nem, mert jól tudtuk, hogy Wohan-

kákéknak csak az a céljuk, hogy a berendezéshez szükséges anyag és gépezet az ő gyárukból kerüljön ki. Tudni kell ugyanis, hogy Wohankákéknak mindaddig eszközbe sem jutott Alsólendvának villanyt csinálni és ehhez előmunkálati engedélyt kérni, amíg egy helybeli ember maga meg nem akarta építeni a telepet. Akkor egyszerre leküldte ahhoz a helybeli emberhez az utazóját, hogy vegye rá az illetőt arra, hogy majd ha a dologból lesz valami, náluk szerezzé be az anyagot és gépeket. És mikor az a helybeli ember nem volt hajlandó erre, Wohankákék bosszúból szintén adtak be kérvényt a városhoz. S mit tesz Isten? Wohankákék győztek, ők kapták meg az előmunkálati engedélyt.

Nem is olyan régen a csatornázást egy szombathelyi kőeszmárosa biztuk, a vízlecsapolást egy alföldi falusi szatócsra, s a villanyvilágítás megcsinálását pedig rábiztuk — egy cseh vagyárosra.

Wohanka ur egyébként kitünő ember lehet a maga szakmájában, de ha tőlünk függött volna, magyar emberre, magyar gyárra biztuk volna az előmunkálatokat. Míg a mi gyáripárunk csak tengődik, míg a mi munkásaink munka hiányában kénytelenek kivándorolni, miért adjuk pénzünket idegennek, aki talán még színét sem látta országnakunknak?!

Vannak nekünk a villanyvilágítási szakmában elsőrendű szakemberek, miért nem lépett azokkal érintkezésbe a város s miért szolgáltatja ki a közönséget egy olyan cégnek, aki nem is magyar, akit nem ismerünk s akit a bosszu hozott ide?!

Ezt a cikket nem a szemrehányásoknak szántuk, ezért nem is okozunk senkit a Wohankaféle összeköttetésért. De az előttünk álló példák óvatosságra intenek bennünket. Nem akarunk senki érdekeinek ártani, de a közönség érdekeit féljtük. Féljtük különösen akkor, amikor tudjuk, hogy ha a egyszer Wohankákék megépítették itt a telepüket, kizárólagos jogaik alapján teljesen ki lesz nekik a közönség szolgáltatva.

Az utolsó tíz évet a munka, a haladás idejének neveztük. Az is volt. A következő évek — amint az előjelek mutatják — szintén munkában fognak lezajlani. Vigyázzunk, hogy ez a munka a jól teljesített kötelesség érzetét keltsen bennünk és ne hordja magán az elhamarkodottság és tökéletlenség jeleit.

mögül, mint a nap, tör elő szemed mosolygó csillogása.

Egyedül, elhagyottan vagyok e vén falak között s aki annyszor hittem azt, hogy boldog vagyok, most valami fáj, nagyon fáj. Siratok, igen siratok valamit. Elhervadt valami az én kertemben, a fiatalságom, a szerelmem mulandó virága.

Eltűnt, elszállott s nem hagyott itt nekem semmit. Érzem, hogy a megjárt utakat megjárni újra nem tudnám...

Vége, vége mindennek, itt már csak árnyékoknak van helye. És mintha csodálkoznának azon, hogy én még közöttük vagyok...

Fáradt vagyok... a toll kihull kezemből... Csak még ezt az egy szót akarom leírni: Szeretlek...

Nem nyílik...

Nem nyílik már nekem
A tavasz virága,
Nem melegít többé
A napnak sugára.

Oda van tavaszom,
Nem maradt más róla,
Csak egy szép pünkösdi
Nyiladozó rózsza.

Elmegyek messzire
Attól, kit szerettem,
Róla álmodozni
S zokogni csendesen...

(Rédies)

BEDENIK TAMÁS

Esetek.

A megfelelt becsületesértés. — Az alkohol. — Nem ér rá. — Vallomás. — Hirtelen halál. — Nem veszelés. — Az orvsnál.

Tud a mi parasztunk furfangos is lenni, ha akar. Az a polgártárs, akiről itt szó lesz, agyafutó módon fejelté meg a becsületesértést, amiért ötven koronára ítélte a bíró. Az ügyvédjével különböző össze az atyafi s irt egy levelet, a melyben csak úgy hemzsegett a gazember, huncut, zsvány stb. Ezért állították a bíróság elé. Az ítéletben megnyugodott a vádlott s leszurta a büntetést, azután sunyi ábrázattal, alázatosan azt mondja a bírónak:

— Furcsa törvény ez, uram! Ha az ember egy tekintetes urnak azt mondja, hogy gazember, megbíntetik.

— Bizony, az úgy van, bácsi, — mondja a bíró. — Máskor fogja meg a nyelvét, meg a tollát!

A polgártárs még alázatosanabban folytatta:

— De hát ha az ember azt mondja egy gazembernek: tekintetes ur, azért nem jár büntetés, ugy-e?

A bíró mosolyogva mondja:

— Persze, hogy nem!

Erre az atyafi nagy alázatosan odafordul az ügyvédhez (aki bepörölte) és elbucszott tőle:

— Nohát, az isten áldja meg — tekintetes ur!

Megtörtént. Tegnapelőtt este egy 11 óra felé az uradalmi kert előtt egy urias ruházatu fiatal embert talált a földön fekvé egyik éjjeli ór. A fiatal ur, nem törődve a hüvös idővel s a kényelmetlen fekvőhellyel, jóízűen horkolt. Az ör nagynehezen lelket vert belé.

— Menjen haza, hiszen megfázik, — mondta jóakaratulag neki.

A fiatal ur megdörzsöli a szemét és ijedten körülnéz.

— Nem rest uriember létere a földön fetrengeni?

— Nem vagyok én ur!

— Hát micsoda?

— Részeg ember vagyok!

Az ör az őszinte férfiut, a ki különben az ivás mesterségében igen nagy művészetet szokott tanusítani, karonfogva szállította a lakására.

Egy szentgyörgyvölgyi gazdaembernek most kedden valami ügyes-bajos dolga akadt a városban. Mikor a dolgát elvégezte, beült a „Korona” söntésébe és addig ivott, amíg a sárga földig le nem szopta magát. Addig a kocsjja, meg a lovai ott ácsorogtak a vendéglő udvarán.

Ugy kilenc óra tájban végre felcihelődik és rémségesen ingadozó lépésekkel megindul, hogy hazamenjen.

Egy helybeli ismerőse marasztalja, hogy aludjon nála, s csak holnap menjen haza, mert így valami baja talál lenni.

— Azt nem teszem, — feleli a szentgyörgyvölgyi, — ha török vagy szakad, még ma nekem haza kell mennem, ha mindjárt holnap estére érek is haza...

Bájos, édes angyal,
Hidd el, ide szeretlek,
Mint talán ideált
Még sohsem szerettek.
Csak ha rád pillantok,
Keblem már is dobban,
Oh csak bár egy kissé
Tudnál főzni jobban...

A tegnapelőtti postával egy levelező-lapot kaptunk, amely a következő gyászestéről ad hírt: „Tessék kérem kiirnyi a zujságba, hogy Gosztola községben nagy halál esett. Egy idevaló embőr, névszerént a Frics Jancsi ebéd után egészségesen lefeküdt a zágyba és arra ébredt föl, hogy — *möghött*. Hörtelen.”

Ezt a kis esetet kebeleli emberek mesélték nekem. A falujokban az éjjeli ör észre vett egy embert, aki bujkálva ment a házak mellett s úgy látszott, hogy valamit visz a kabátja alatt.

— Mit viszel? — szólítja meg az ör a bujkáló alakot.

— Gyilkot viszek barátom, ölni akarok, — felel amaz s a kabátja alól egy pint bort huz elő. Az ör nem jött zavarba, hanem amint száz

más éjjeli őr is cselekedne, kikapta a tréfáló kezéből az íveget, a szájához emelte és el sem vette onnan addig, amíg egy cseppet érzett benne. Azután visszaadta az íveget, ezekkel a szavakkal: — Itt van a gyilok hüvelye vissza, ezzel senkinek sem árt hatsz!...

Gábris gazdának a füle fáj, rászánja tehát magát, hogy bejön Lendvára az orvoshoz. Hozza magával a fiát is.

Az orvos megvizsgálja és azt mondja, hogy bagatell az egész. Leül és receptet ír. Gábris bá megkérdi, hogy mivel tartozik.

— Két koronával, — feleli a doktor.
A gazda egy koronát tesz az asztalra, mire a fiu figyelmezteti, hogy a „felcser” kettőt kért.
— Jó, jó, — mondja a gazda, — hadd lássa, hogy tényleg nagyot hallok...

Gyűjtötte: MIKI

Esküdtszéki tárgyalás.

A miskarólók háboruja.

— Saját tudósítónktól —

Véres kenyérharc színtere volt az alsólendvai kir. járásbíróság területén fekvő Lentikápolnán f. évi március 28-án a korcsma ivószobájában. Idős Pichler György, ifju Pichler György és Fingerlos Jakab salzburgi disznóherélok, kik régi haragosai Nagy János lentikápolnai miskarólónak, revolverekkel támadtak haragosukra, ki egy régebbi verekedési ügyben történt kiegyezés alapján 100 koronával tartozott nekik. A kenyérrigységből kitört háború közvetlen oka az volt, hogy Nagy vonakodott nekik a pénzt megadni. Emiatt megtámadták s több revolverlövést tettek rá, de szerencsére csak egy találta s az 20 nap alatt gyógyuló sebet ütött rajta.

Ezt az ügyet csütörtökön tárgyalta a zalaegerszegi esküdtbíróóság. A tárgyalást dr. Fritz József elnök vezette.

A vádlottak s a tanuk kihallgatása után a fenti tényállás nyert bizonyítást, azzal, hogy a felbujtó az öreg Pichler volt, míg a lövéseket a másik kettő intézte a sértettre.

Dr. Csajághy Károly kir. ügyész szándékos emberölés kísérlete miatt előtt ellenük vádat. Az esküdtek dr. Nábráczky Béla védőbeszédének meghallgatása után ugyanebben mondotta ki őket bűnösöknek, mire a törvényszék id. Pichler Györgyöt 8, ifj. Pichler Györgyöt 8, Fingerlos Jakabot pedig 7 havi börtönrre ítélte. — Védő semmiségi panasszal élt.

HIREK.

— **Allatorvosok áthelyezése.** A m. kir. földművelésügyi miniszter Fürst Sándor csaktornyai járási és Elschleger Elemér nagykiszáti városi m. kir. állatorvosokat kölcsönösen áthelyezte.

— **Névmagyarosítás.** Wortman Sándor alsólendvai születésű, szombathelyi kereskedősegéd nevét belügyminiszteri engedéllyel Vajdára változtatta.

— **Beteg a megyéspüspök.** Gróf Mikes János, egyházmegyéink fiatal, népszerű püspöke, nagybetegen fekszik szombathelyi lakásán. Répceszentgyörgyön bérmált az egyházfő, ahol rosszul lett fogta el, úgy, hogy a bérmálást félbe kellett szakítani és a püspököt autón vitték be Szombathelyre. Beteggyárhoz táviratilag elhívták dr. Lumnitzer Ernő udvari tanácsos, egyetemi tanárt, aki a püspököt a vakbélgyulladás tüne-

teit állapította meg. A baj annyira komoly, hogy minden valószínűség szerint operatív beavatkozásra lesz szükség.

— **A novai főszolgabíró jubileuma.** Harminczéves szolgálati jubileumát a múlt héten ülte meg Mayer István, a novai járás népszerű és közszeretben álló főszolgabírja. A járás tisztviselői s a járásbeli törvényhatósági bizottsági tagok által rendezett ünnepségen a vármezei tisztviselői kar nevében Arvay Lajos alispán, a járási tisztviselők nevében dr. Székely József járásorvos, a járási jegyzők nevében Höhn Béla lenti körjegyző, a járásbeli tanítók nevében pedig Mártinsevics Ferenc novai tanító üdvözölte a jubilánst, aki meghatva mondott köszönetet a szíves megemlékezésért. Az ünnepséget hatvan terítéku bankett zárta be.

— **Képviselőtestületi közgyűlés.** Alsólendva nagyközség képviselőtestülete tegnap d. u. 5 órakor közgyűlést tartott Tomajános városbíró elnöklésével. A közgyűlésen, amelyre jövő számunkban még visszaléjük, az 1912. évi pótköltségvetést, az 1913. évi költségvetés-előirányzatot s a rendőrök fizetés-emelés iránti kérvényét tárgyalták s több illetékesi ügyet intéztek el.

— **Esküdt-választás.** Kőrönya József községi esküdt ezen állásáról lemondott. Helyét f. hó 7-én délelőtt fél 12 órakor választás utján töltik be.

— **Kussevich Tivadar ünneplése.** Megírtuk, hogy a király Kussevich Tivadar szombathelyi máv. üzletvezető boszniai osztályfőnöké nevezte ki. A népszerű és mindenki által tisztelt hivatalos távozása alkalmából az üzletvezető tisztviselői a mérnökegylet tagjaival karöltve bucsubankettet rendeztek a vas megyei kaszinó éttermében, melyen mintegy 250-en jelentek meg. Az ünnepelt osztályfőnököt azonban betegsége a bankettől távolította. Helyettesként Egan Alfréd h. üzletvezető jelent meg, ki tolmácsolta a távozó üzletvezetőnek kartársai iránt érzett mély szeretetét. — A banketten számos felköszöntő hangzott el.

— **Adókiivetés.** Május hó 29-én és 30-án adókiivetés volt városunkban. Ezeket a napokat azoknak a kereskedőknek és iparosoknak a III. osztályu kereseti s a nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek rendes adóját tárgyalták, akik egy éven belül, a legutóbbi adókiivetés óta telepedtek le Alsólendván és a járás területén. A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok és egyletek adóját május 29-én Gyenge Sándor zalaegerszegi m. kir. pénzügyi számtanácsos tárgyalta, míg az iparosok és kereskedők III. osztályu kereseti adóját május 29-én és 30-án Enyedy Albert zalaegerszegi pénzügyi titkár tárgyalta. A tárgyaláson működő adókiivető-bizottság elnöke Karabélyos Elek és jegyzője Illés Gyula volt, tagjai pedig Tivadar Ferenc, Ferenczy József és Freyer Lipót voltak.

— **Tíz éves találkozó.** A helybeli állami polgári fiúiskolának az idén végző növendékei baráti szerződést kötöttek, hogy most pünkösdi vasárnapjához 10 évre, vagyis 1922 pünkösdi vasárnapján Alsólendván, a polgári iskola épületében találkozzák jönnek össze. Kötelezték magukat arra is, hogy 10 évig minden évben egy-egy koronát fizetnek avégből, hogy az így befolyt összegből olyan társuk utiköltségét, ki a találkozózn szükös anyagi helyzeté miatt másképp nem jelenhetne meg, megtérítsék.

— **Halász Alfréd szinagagatói kérvénye.** Halász Alfréd szinagagató, ki társulataival jelesen Zalaegerszegen játszik, kérvényt intézett városunk előjáróságához, melyben f. é. szeptember 1-étől 20-ig terjedő időre játszási engedélyt kért. Az engedélyt az előjáróság természetesen megadja.

— **Vörhenyjárvány Nagypalánán.** Nagypalánán vörhenyjárvány uralkodik a múlt hét óta. Az alsólendvai főszolgabíróság szigorú rendeletet adott ki a járvány terjedésének megállítására. Az iskolát bizonytalan időre bezárták s az egyes fertőzött házakhoz öröket állítottak.

— **Mulatság az erdőlyi ciklon károsultjai javára.** Az alsólendvai Kath. Nőegyletnek az erdőlyi ciklon károsultjai javára tervbevelt nyári mulatságát a rendezőség június 9-éről június 29-ére halasztotta. A mulatságot — mely igen nagyszabásúnak ígérkezik — a Gólyafai erdőben tartják 1 korona személyenkénti belépődíj mellett. A közönség szórakoztatására lesz jux-tombola, szépségverseny, tűzijáték és sok egyéb mulatató dolog. Az Elnökség lapunk utján is kéri a közönséget, hogy jux és komoly tombolatárgyakat adományozni sziveskedjenek. A mulatság délután 4 órakor kezdődik. Egy tombolajegy ára 20 fillér lesz. A meghívókat most küldi szét a rendezőség.

— **Csány László szobra.** Csány László-nak, az 1849-iki vértanúnak zalaegerszegi szobrára, mint a Magyar Paizs közli, eddig 31.483 K 33 f. gyűlt egybe.

— **Megzavart lakodalom.** Szombaton este lakodalmat ültek az alsólendvai járásban levő Iksószenterzsébeten Tóth János házában. Javában folyt a mulatság, húzta a cigány, járta a csárdás, mignem egyszerre valaki bekiáltott az ablakon:

— Ég a ház!

A lakodalmások kirohantak az udvarra s csak akkor látták a veszedelmet: felettük a ház egy láng volt. Gyorsan nekiláttak a mentésnek, de a megfelelő oltási eszközök hiányában nem sokra mentek, a tűz átcsapott Kovács Ferenc szomszédos lakóházára s pár pillanat múlva az is lángba borult. Ugy Tóth telkén, mint Kovácskánál ez épületeken kívül igen sok takarmány és gazdasági eszközök lelt a tűz áldozata. Ugy beszéltek, hogy valaki, akit nem hívtak meg a lakodalomra, bosszúból gyújtotta rá a násznépre a házat, de ennél még valószínűbb, hogy a lakodalmások közül valaki az udvaron cigarettára gyújtott és ilymódon keletkezett a tűzveszedelem, mely igen könnyen emberáldozattal járhatott volna.

— **Kérelem.** Miután „Kebellullámok” című könyvem a sajtó alól kikerült s mivel annak megrendelt példányait szét is küldtem, de mert azok ára nagyon hiányosan folyt be kezeimhez, feltételeznem kell, hogy valamely kézbesítési hiba történt; miért is felkérem t. megrendelőimet: sziveskedjenek tudomásomra juttatni, ha a megrendelt példányt nem kapták volna kézhez; ellenkező esetben kérem az illető hátralékos megrendelőket az áraknak szíves bekielérésére. — Egyben a t. olvasóközönséget tisztelteljesen van szerencsém értesíteni, hogy könyvemből néhány fölös példány maradt, melyeket példányonként 3 koronáért szívesen szállítom további megrendelés esetén. — Alsólendva, 1912. május 30. Terszenczy Gyula.

— **Megvadult lovak.** Kedden délután 6 óra tájban Rédcisen könnyen végzetessé válható balesetnek volt okozója két megvadult ló. Sugár Manó reszneki uradalmi intéző 15 éves Mariska nevű leánya kedden délután a 3/6 órai vonattal érkezett meg a rédcisi vasúti állomásra Moórról, ahol rokonai látogatóban volt. Sugár az állomásra kocsit küldött a leánya elé, melybe ez, Stern Miksa boglári birtokközvetítővel együtt, aki szintén Resznekre akart utazni, beült és a kocsit elindult. Rédcisen, a Fürst-féle vendéglő előtt egy cigányokkal telt sátoros kocsit jött velük szembe, ettől a lovak annyira megijedtek, hogy a kocsit elragadták. A kocsis teljes erejéből fékezett, de a lovak csak nál vadabul vágattak előre. A fékevesztett szárgulács közben egyszerre a lovak egy kavicsalmaznak húzták a kocsit, amely ebben a percben felborult. Sugár Mariska a kocsit alá került, míg Stern és a kocsis magas ívben repültek ki az ülésekből. Persze, mind a hármán megsérültek. A leg súlyosabb sérülést az intéző leánya kapta, aki jobb kezén könyökben esont-zódást szenvedett. A szerencsétlenül járt úri-leányt másnap kocsin behozták Alsólendvára, hol dr. Brünner József községi orvos részesítette első segélyben.

— **Dúvadak pusztítása.** Az alsólendvai főszolgabíróóság közhírré teszi, hogy Fuss F, Nándor országgy. képviselő engedélyt nyert arra,

Csépléshez, gőzekeszántáshoz, téli fűtéshez kiválóan alkalmas
Tatai brikettet és tatai darabos szenet
 jutányos árszallítással Magyar Általános Kőszénbánya R.-T. Budapest, V., Zoltán-u. 2—4.

hogy resz neki vadásztérletén 50 gramm strichninnel a dívadakat pusztíthassa. A mérgezett tárgyakhoz nyulni, azokat az eredeti helyről elvinni és megsemmisíteni szigorúan tiltva van.

— **Vendéglők és szállodák zárórája.** A vármegyei törvényhatósági bizottság a szállodák és vendéglők záróráját a nyári hónapokra módosította. Eszerint a vármegye területén levő összes nagyközségekben — így Alsólendván is — május 15-től szeptember 15-éig a vendéglők és szállodák éjjeli 1 óráig tarthatók nyitva. A kávéházak záróra-ideje (éjjeli 12 óra) a nyári hónapokra is változatlanul fennmarad, kivéve a fürdőhelyeket, ahol a kávéházak éjjeli 3 óráig tarthatók nyitva.

— **Iparosok mulatsága.** Az Alsólendva-Hosszafalui Ipartestület t. hó 9-én (vasárnap) a Blau-féle vasúti vendéglő kerthelyiségében zártkörű nyári táncmulatságot rendez. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépti-díj személyenként 1 korona, családjegye 2 korona.

— **A kisírsi hercegő.** Tapolcai tudósítás alapján az „Alsólendvai Híradó” is hírt közölt arról, hogy a Tapolca melletti kisírsi szőlőhegyen lakó Hegedűs Ferenc vanceller felesége állítólag pürt indított az elhunyt Lipót belga király hagyatéka ellen és hogy egy tapolcai ügyvédet bízott meg a képviseléttel. A híradás tárgyánál fogva természetesen nagy érdeklődést keltett, de nem fedte teljesen a valóságot, mert mint utólag értesülünk, csupán annyi igaz, hogy Hegedűs Ferencnek felkereste dr. Berger Sándor tapolcai ügyvédet s előadta, hogy régi latin szövegű hiteles okmányokból megállapítható, miszerint ő és több rokona néhai Lipót belga király nevével anyai ágon állítólag rokonságban voltak s arra kérte dr. Berger Sándort, hogy szerezzen hiteles értesítést arról, vajjon rájuk nem történt-e említés Lipót király végrendeletében és nem hagyományozott-e nekik valamit az öröknyáj. Hegedűsnek okmányai alapján most puhatolnak ez ügyben és valószínű, hogy az egész dolog csak regényes illúzió.

— **Országos gazdagylülés.** A Magyar Gazdaszövetség f. évi országos gazdagylülését június 19-én, szerdán d. e. 10 és fél órakor Siófokon, a Balaton partján fogja megtartani. Napirend: 1. Elnöki megnyitó, tartja Darányi Ignác elnök. 2. A mezőgazdasági termelés védelme, előadja Bernát István. 3. Nemzeti földbirtok politika, előadja Meskó Pál. 4. A gazda jóvelmele és a mezőgazdasági termények értékesítése, előadja Öváry Ferenc. Naggyűlés után társasbéd. Egy Egy teríték K 3.10.

— **Holttest a sineken.** A gyékényesi pályafőlvigvázó egy összeroncsolt holttestet talált a vasúti sineken. A fej a törzsrel le volt vágva és ott hevert a töltés szélén, míg a test a vágányok között fekiült borzalmasan megnyomorítva. A pályafőlvigvázó azonnal jelentést tett fölöttesének, akik kiszálltak a helyszínre, egyben pedig értesítették a csendőrséget is. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a halott Bálint Lajos szentkirályi gazda, aki csütörtökön éjjel gyalogosan hazafelé igyekezett. Lehetséges, hogy egy kissé mámoros is volt és így történhetett meg, hogy nem vette észre a közeledő gyorsvonatot, amely keresztüljárt rajta.

— **Híd a Balatonon Szántód és Tihany között.** Az a hatalmas gazdasági föllendülés, mely a Balaton mindkét partján oly szemlélatólag és évről-évre fokozódó irányban mutatkozik, a Balaton körüli idegenforgalomra való tekintettel is megkívánja a jobb és tökéletesebb utáhlózati berendezkedést vizen és szárazon egyaránt. Régente megfelel a kompjárat, ma azonban a megjavított víziközlekedés sem elégti ki a kívánalmakat. A 80 kilométer hosszú Balaton felső és alsó partja az esztendő legnagyobb részében teljesen el van zárva egymástól. A tavasz-ősz i időben revfüllő-boglári naponkénti két hajóárát és a síofok-balatonfűdri csupán májustól kezdődő naponkénti egy hajóárát nem fedi sem a szűkséglettel, sem a kívánalmakat. Jó hajóközlekedés csak nyáron van és az a régies elavult kompközlekedés, mely Szántód és Tihany között fönnal, szintén nem tekinthető közlekedő utnak. A fejlett viszonyok mást kívánnak. Azt, hogy a természetes utvonalon, a természet által kijelölt részen vashid kösse össze az alsó partot a felsővel, Tihanyt Szántóddal. E kívánalom bő indokolásával felterjesztést intézett a balatonai szövetség a kereskedelmi miniszterhez, kérve tőle a tihany-szántódi áthidalás kérdésének tanulmányoztatását, terv és költségvetéskészíttetését és ezen alapon a balaton

közlekedés megjavítása értelmében az eszme kivitelre juttatását.

— **A világl legszebb meséi.** Ez a címe Sebők Zsigmond és Benedek Elek ké és gyermeklapja, a Jó Pajtás újabb megindított sorozatának, mely a világirodalom legszebb meséit közli művészi magyarsággal átdolgozásokban. A legújabb számában egy bájos orosz mese van elmondva a hóvirágról. A kis olvasók buzgó feljelgetnek arra a kérdésre, hogy ki mi szeretne lenni Zsiga bácsi kacagató mókával mulattat, Rákosi Viktor pedig folytatja regényét. A kis krónika rovat aktualitáisi, a rejtvények, szerkesztői izenetek egészítik ki a szám gazdag tartalmát.

A Jó Pajtás-t a Franklin-társulat adja ki; előfizetési ára negyedévre 2 korona 50 fillér, félévre 5 korona, egészévre 10 korona. Egyes szám ára 20 fillér. Előfizetéseket elfogad és mutatványszámokat küld a „Jó Pajtás” kiadóhivatala Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

— **Betőrés egy malomba.** Poródos András muramelencei (Melinc) vízi-malmát szombaton éjjel feltörték és onnan nagyobb mennyiségű szemes gabonát és lisztet loptak el. A belatinci csendőrség kinyomozta, hogy a malmot Berrényák Mihály felsőbesztercei molnárlegény törte fel, aki a lopott holmit két muramelencei embernek eladta. Berrényákot feljelentették az alsólendvai kir. járásbírósnál.

— **Megfülladt a párnák alatt.** Zsupánc Antal rákánizsai földműves a feleségével hétfőn kiment a mezőre, hogy földjéről füvet hozzanak. Leányuk, az öt hónapos kis Katica gondozását azalatt egy öregasszony gondjaira bízta. Este, mikor hazementek, a kis leánykát az ágy párnái között halva találták. Megfülladt a párnák alatt, melyeket az öreg asszony azért rakott rá, hogy meg ne fázzék. A gondatlan öregasszonyt feljelentették a kir. járásbírósnál.

— **Az agyvelő nagyságáról.** Az agyvelő nagyságáról nagyon szeretnek az értelmi erő nagyságára következtetni. Szeretnek Turgenjev nagy koponyájára hivatkozni s egyik-másik kiváló emberére, akin ez a feltevés beigazolódnék. Nálunk meg a Deák Ferenc nagy koponyája emlékeztet. Azonban itt már az ő kalap-epizódja mégis gondolkodóba ejt. Ugyanis valaki, senki Deákhoz képest, elcsesérlte Deák kalapját s azzal adta vissza:

— Urambátyám, körülbelül egyforma fejünk van.

— Körül igen, — felelt Deák, — de belül nem.

Azaz bizony lehet nagy fej jelentéktelen is. Most Kohlbrugge tette ezt az ügyet tanulmány tárgyává. Az angoloknak, oroszoknak, svédeknek, cseheknek nagy fejük van. Agyvelősúlyuk 1400 gm. franciák, osztrákok, szászok, svájciak könnyebb fejűek. Átlag-súly 1266. Már most azonban a négernek átlagos agyvelősúlya 1331 a kínai kuliknál 1430-at talált. Az eskimóé is súlyos. Némely majomnak is súlyosabb az agyvelője, mint az emberé. Az elefánté meg éppen. — Igaz az, hogy nem az agyvelő súlya teszi ki az értelmességet, hanem tisztán csak az agyvelő belső struktúrája. Ennek a finomodásával, fejlődésével fejlődik az emberi értelem.

— **Tüz a járásban.** Radamosban mult vasárnap tüzilármá verte fel a lakósságot nyugalmából. Szabó Mihály portjának keletkezett a veszedelem, Szabó zsumpar fedett lakóháza gyulladt ki eddig még ismeretlen okból. A tűz átcsapott Horváth Gáspár és Horváth György zenészek közös lakóházára s még mielőtt lokálzálni lehetett volna, ugy ez, mint Szabó Mihály háza elhamvad.

— **A sikkasztó segédjegyző.** Még három évvel ezelőtől történt, hogy Apátiban Bus Lajos segédjegyző több ezer korona hivatalos pénz elikkasztása után Amerikába szökött. Itt jogügyi irodát nyitott és eleinte a sikkasztott pénzből élt, majd tovább folytatta csaálatait. Most Ellis-Islandon elfogták és értesítették az apáti csendőrséget. Bust, aki bigámiai is követett el, hazahozták.

— **„Vasárnapi újság.”** A hét aktualitáisi közül szép kepeken közli a Karolyi-palotában tartott kertünnepélyt, az erdélyi orkán pusztításait, a Wagner-ciklus főbb szereplőit, a brassói tenyészállatkállitást, a kutyakiállitást, Damjanich szolnoki szobrát, az állatkert megnyitását stb. Egyéb közlemények: az új dán király és neje, Roosevelt és Tait, a két amerikai elnökjelölt együttes képe, Aiszeghy Kálmán jubileuma s a rendes heti rovatok. Irodalom és művészet, sakkjáték stb.

A „Vasárnapi újság” előfizetési ára negyed évre öt korona, a „Világkrónika”-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Neplap”, a legolcsóbb újság a magyar nép számára, félévre két korona 40 fill.

— **Nick Carter szenzációs detektív-történetek.** Új sorozat! Érdekesítő olvasmányok. Egy füzet ára 24 fillér. Minden füzet egy teljes regény. Kapható Balkányi Ernő könyvkereskedésében.

MEGJELENT! MEGJELENT!

Dr. TERSÁNCZKY GYULA:

„KEBELHULLÁMOK”

című verseskötönyve.

A 122 verset tartalmazó könyv ára
füzve 3 korona.

A tiszta jövedelem 20%-a az alsólendvai kath. és izr. nőegyletek s a polgári iskolai ifj. segélyező-egyesület javára lesz fordítva.

A mű megrendelhető a szerzőnél Alsólendván és lapunk kiadóhivatalában.

Közgazdaság.

A gabonafélék ápolása.

A legtöbb gazda a gabonaféléket aratásig teljesen magukra hagyja. Azok ápolására nem gondol, mert tudja, hogy minden beavatkozás nélkül is megfelelő termést adnak. Pedig a gyakorlat teljes határozottsággal igazolta, hogy az ápoló munkálatokat meghálálják.

Az ápolási teendőkhöz a következő munkálatok tartoznak:

A *vetések megboronálásának* célja, hogy a fogas a megtömtől talajt felporbanyítsa. Ennek az az eredménye, hogy a levegő átjárja a talajt, azt szellőzteti, a gyökerek szabad lélegzését, jobb táplálkozását elősegíti, másrészt az altalaj nedvességét nem engedi a felszínre, mert a borona a vizet szállító hajcsöveket összetörte. A tavaszi és jobban beszívórog s így a talaj nedvességi viszonyai igen kedvezően módosulnak, vetéseink a szárazságot jobban bírják. Nagy előnye a boronálásnak az is, hogy a gyomot irtja.

Sok gazda azért nem fogasolja a vetését, mert attól fél, hogy a borona sokat kitép, nagy kárt tesz benne, pedig a német gazda már régen kimondta: aki boronál, az ne nézzen vissza. Ne ijedjünk tehát meg. A kitépett szálak helyett a megmaradtak ezerszeresen kárpótolnak bennünket. A boronálás többszörös öntözéssel ér fel és még minden sok jóval.

Az őszi gabonák közül rendszeren a búzát fogasoljuk meg és pedig akkor, midőn a gyommagvak már kikeltek. Időjárás szerint ápril elején, vagy vége felé. Korábban nem szabad, mert akkor kedveznénk a boronálással a még ki nem kelt gyomok fejlődésének s talajunk jobban elgyomosodnék. Rozsnál a boronálástól rendszeren eltekintünk, mert tavasszal gyorsan szábra megy s így csak kárt tennénk benne. Az árpa és zab, ha kellően megerősödött, szintén meghálálja a boronálást.

A *vetések hengerezése* csak kivételes esetekben kívánatos. Ilyen esetben, mihelyt a talajon járhatunk, azonnal hengerezzünk, hogy a felhúzott gyökeret a henger ismét a földhöz nyomja s így annak megeredését biztosítsa. Elítélendő, ha a gazda csak szokásból hengerezi le a vetését, mert ezzel igen sokat árt azok fejlődésének. Ha már felfagyás miatt kénytelenek vagyunk hengerezni, a jó gazda akkor is, mihelyt vetése megerősödött, az összetömtől talajt fellazítja, a vetést megfogasolja.

A *gyomok irtása* is az ápolási munkálatokhoz tartozik. Ezt részben boronálással érjük el. Az évelő acatot legjobb akkor mélyen kibőni, kiacatolni, ha jó arasznyi magas. A tavaszi vetésekben gyakran igen nagy számmal fellépő vadrepe ellen legsikeresebben ugy védekezünk, ha táblánkat 20%-os vasgáliccal megpermetezzük. Permetezés után a vadrepe kiég, elfeketedik, de a gabonának nem árt, annak levelét nem égeti.

Védekezés a megdőlés ellen. A tulbúja időjárás sokszor a gabonafélék megdőlését okozza. A növények annyira beárnyékolják egymást, hogy nem jutnak elegendő világossághoz, s ennek következtében a szár megnyálk, elvékonyodik, erőtlén lesz, s így a kalászsúlyától lefekszik. A kalász-képződés hiányos, a rozsdabő talajra talál, elhalhatosodik, s a végeredmény sovány termés. Védekezhetünk olyformán, hogy vetésünket óvatosan legeltetjük, a búzát sáosolni szokás. Ha szábra ment, hengerezéssel tartjuk vissza a fejlődést. Ahol rendszeresen mutatkozik a megdőlés, ott ritkább vetéssel védekezünk.

1747.912. tkvi szám.

Viszárverési hirdetmény kivonata

Az alsólendvai kir. járásbíróság mint tkvi hatóság közli, hogy a Nagykánizsai Takarékpénztár végrehajtatónak Tóth János és neje Tóth Mária ortaházi lakos végrehajtást szenvedék elleni 900 korona tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében Tóth Jánosnak és neje Tóth Máriának az alsólendvai kir. járásbíróság területén levő s a pákai 767. sz. tkvi A. 1-4. sor 428 42, 428 43, 428 44, 428 45. hrszám alatt felvett s egy tkvi jóságtestet képező ingatlanra (4 drb szántó és erdő a dobronaki dűlőben) 931 korona ezennel megállapított együttes kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok

1912. június 17. napján d. e. 10 órakor

a pákai körjegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási ár 2/3-án alul nem fog eladtni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át, vagyis 224 koronát készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvény cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én 3333. szám alatt kelt m. kir. I. M. r. 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. bíróság mint tkvi hatóság.

Alsólendva, 1912. ápr. hó 30.

Bíró s. k., kir. jbró.

540.1912. végrh. szám.

Arverési hirdetmény.

Schwarz Lipót végrehajtható javára a varasdi kir. járásbíróság 1912. 42/10. számú kielégítési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbíróság 1912. V. 303/2. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 96 korona követelés és járulékaik kielégítésére Lenti községben

1912. évi június hó 7-én d. u. 4 órakor

lő, kocsi, hordók, borok s egyéb ingóságok 2649 K 50 fillér becsértékben bírói árverés útján fognak eladtni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem ígértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet ígéro által megvetnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által ígeret nem tettetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet ígéro a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal újabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesítő árverelőnek a netaláni többletéhez igénye nincs, ellenben a netaláni kisebb összeget pótolni köteles s az árverés további folyamán részt nem vehet.

Alsólendván, 1912. május 24.

Havel, kir. bir. vhajtó.

6050

közj. hit. bizonyítvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a

KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel

Köhöges

rekedség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés

ellen legbiztosabban használhatók.

Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért

kapható Alsólendván Fuss F. Nandor gyógyszerárában. 24-23

LIPIK (Szlavoniában.)

Vasut-, posta-, telefon- és távirada-állomás.

Elsőrangú fürdőhely.

Egyetlen égvényes-konyhasós jódartalmu hévvíz (64° C.) Európában.

Páratlan gyógyhatásu a gyomor, a tápcsatorna és a vizeleti utak összes hurutos megbetegedési, hugasavas, köszvény, izom, aszú és ischias, ficzamadások, csonttörések, gyermek- és alkati bajok ellen.

Ivókúra. — Hévízes fürdők. — Szén-savas fürdők. — Vizgyógyintézet. — Inhalatorium. — Villamos gyógymód. — Penzió-rendszer.

A FÜRDŐHELYEN 10 KIVÁLÓ ORVOS MŰKÖDIK.

Kivánatra prospektussal és bővebb felvilágosítással szolgál

10-5

a fürdőigazgatóság.

ZAMATOS

hegyi fajborokat

vendéglősöknek kedvezményes árban szállít a **Visontai és Mátrahegyaljai Szőlőtelepek Borértékesítő Részv.-Társ.**

Székhely s központi eladási iroda: **GYÖNGYÖS**, (Heves m.) Főter, Lubyház (új Bankpalota).
Postafiók 1. Sürgőnycim: **Visontamátra**. Telefon 99.

540 hold saját hegyi-oltvány mintaszőlőtelepeinknek átlagos évi termése 12,000 hl. — A borok telepeinken személyesen megtekinthetők és kiválaszthatók. — Szállítatnak próbaküldemények 50 literől felfelé kölcsönhordókban utánvéttel. Nagyban bevásárlásoknál kedvezményes árak és fizetési feltételek engedélyeztetnek.

Ujborarak fajok szerint nagyban K 50—100-ig O— " " " " K 60—150-ig

Egri óborok. — Szőlőtelepeink elnöke, Nagym. dr. Kállay Zoltán ur, v. b. t. t., Hevesmegye főispánja egri pincejéből származó ó-borok, fajok és evjárat szerint K 80—200-ig.

Szőlőtelepeinken legutóbb kiváló minőségű és a szokottnál is jobb fajborokat termeltünk. — A t. vendéglős urak egész évi borszükségleteiket kedvező feltételek mellett (részletekbeni szállításra is) méltányos árban előjegyezhetik. 10—8

Zala-, Vas- és Somogy megyei képviselők: **Polgár Dávid és Társa** urak Budapest, VI., Frangepán-utca 12.

Ha „FORHIN“-nal permetez,

I-SZÖR kevesebb a gond,

II-SZÖR kevesebb a munka,

III-SZÖR kevesebb a munkabér!

mert a „FORHIN“ a

sokszorta megjavított **BORDÓI KEVERÉK** kész állapotban!

Nagyon erősen tapad a nedves levélre is. Bármily harmatnál permetezhet vele! Semmi üledéke nincs! Számtalan elismerő nyilatkozat. — Gyárjuk az eddig dr. Aschenbrandt szabadalmát képezett **Réz-kénport** és **Bordói port** is. Kérjen ingyen és bérmentve leírást a 20—19

FORHIN-gyártó, Bpest, VI., Váci-ut 93.

STOCK-COGNAC Medicinal

hivatalos ólomzárral ellátott palackokban **mindenütt kapható.**

Camis és Stock

gőzüzemű gyárából

BARCOLA.

Kapható Alsólendván: **FREYER**

LIPÓT csemegeüzletében.

BUTOR!!

Asztalos és kárpitozott, valamint vas- és rézbutorok nagy raktára.

Schwarz Lipót Varasd.

Legolcsóbb, legelőnyösebb bevásárlási forrás teljes menaszonyi kelengyék, szállodák, vendéglők és magánosok részére.

Képes mintakönyv kivánatra ingyen!

Hirdetések jutányosan felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Mérsékelt árak!

Kedvező fizetési feltételek!

Értesítés.

Van szerencsénk a n. érd. közönség becses tudomására adni, hogy

Varasdon, a Kukuljevics- és Senoina-utca
sarkán

BUTOR-RAKTÁRT

nyitottunk és állandóan raktáron fogunk tartani mindennemű

műasztalos- és kárpitos-árakat.

Felkérjük a n. é. közönséget, hogy szükségletei beszerzése végett nagybecsű látogatásaival megtisztelni sziveskedjék.

Kiváló tisztelettel

Az I. horvát asztalos és kárpitos szövetkezet
bizományi raktára **Zágrábból.**